This is the html version of the file http://www.rugulaprins.ro/documente/invataturi/SFANTA_SPOVEDANIE.pdf.
Google automatically generates html versions of documents as we crawl the web.
To link to or bookmark this page, use the following url: http://www.google.com/search?q=cache:Q5_3texaTpEJ:www.rugulaprins.ro/documente/invataturi/SFANTA_SPOVEDANIE.pdf+indreptar+de+spovedanie&hl=en&ct=clnk&cd=1&client=opera

Google is neither affiliated with the authors of this page nor responsible for its content.

These search terms have been highlighted: **spovedanie**

These terms only appear in links pointing to this page: **indreptar**

ÎNDREPTAR PENTRU SPOVEDANIE

Mai întâi de toate marturisesc înaintea lui Dumnezeu, Celui închinat în Sfânta Treime, Tatalui si Fiului si Sfântului Duh, înaintea Preasfintei Nascatoare de Dumnezeu si Pururea Fecioarei Maria, înaintea tuturor îngerilor, a tuturor sfintilor lui Dumnezeu si înaintea sfintiei voastre, parinte, ca eu, pacatosul, în toata clipa si în tot ceasul am suparat pe Preabunul Dumnezeu cu pacatele si rautatile mele cele fara de numar:

1. Am pacatuit cu încrederea prea mare si ne-socotita împotriva lui Dumnezeu, zicând ca El este milostiv si ma va ierta si pentru aceea pot sa pacatuiesc mereu.
2. Mi-am pus în minte ca sa pacatuiesc cât voi putea, zicând ca ma voi pocai la anul, la batrânete, pe patul mortii. Am zis ca daca va voi Dumnez eu ma voi mântui, iar daca nu, ma va pierde.
3. M-am deznadajduit de mila lui Dumnezeu,ca tot nu ma va ierta, de aceea am pacatuit mereu.
4. Mi-am pus în minte sa ma sinucid si chiar am încercat sa fac aceasta. Am fost autor moral la sinuciderea cuiva.
5. Am stat împotriva adevarului aratat si dovedit al Bisericii cuprins în Sfânta Scriptura, Sfânta Traditie si istorie, motiv pentru care am întristat si alungat Duhul Sfânt de la mine (Caz concret).
6. Mi-am împietrit inima, neprimind si nepazind cuvântul lui Dumnezeu, socotind Dumnezeiestile Scripturi mincinoase. Am avut gânduri de hula împotriva lui Dumnezeu, a Maicii Domnului, a Sfintilor sau a altor lucruri sfinte (Trebuiesc spuse gândurile de hula).
7. Am hulit faptele bune ale aproapelui; am invidiat pe aproapele pentru darul ce i l-a dat Dumnezeu.
8. Din rautate nu am dat învatatura despre credinta (daca am stiut) celor nestiutori.
9. N-am vrut sa aud vorbindu-se despre Dumnezeu, credinta, religie.
10. Am zis ca Dumnezeu e o nascocire a preotilor, ca El nu exista în realitate; ca nu exista suflet, nici îngeri, nici draci, nici judecata, nici înviere, nici rai si iad, nici viata viitoare; m-am lepadat de Dumnezeu cu cuvântul, cu gândul, chiar si în scris.
11. Am zis ca Dumnezeu ne-a dat uitarii, ca nu se mai

ocupa de noi.
12. Am crezut mai mult în calendar decât în învatatura Bisericii, tinând sarbatorile si posturile dupa calendarul vechi.
13. Am tinut calendarul pe vechi, nesocotind hotarârea Sfântului Sinod al Bisericii. Am fost nas la Botez sau la Cununie la cei care au fost botezati sau cununati de catre preotii stilisti.
14. M-am lepadat de unica si dreapta credinta în Dumnezeu, cea ortodoxa, trecând la alte credinte eretice, sectare, schismatice sau filosofii (evrei, musulmani, budhisti, baptisti, penticostali, adventisti, iehovisti, stilisti, catolici, atei etc). Am practicat yoga, arte martiale,
dianetica,
bioenergie,
parapsihologie,
radiestezie, telepatie, hipnotism, spiritism, meditatia transcendentala, zen-budismul si alte asemenea acestora. Am îndemnat si pe altii la asa ceva.
15. Am luptat împreuna cu potrivnicii Ortodoxiei la discreditarea preotilor si a învataturilor Bisericii; am facut glume pe seama lor. Am participat la slujbe cu cei de alte credinte si m-am rugat împreuna cu ei, cazând sub afurisenia Bisericii.
16. Am ucis cu voia sau fara de voia mea.
17. Am asuprit pe cei saraci, pe vaduve si pe orfani; pe cei neputinciosi sau lipsiti. Am oprit plata celor ce mi-au lucrat.
18. Am defaimat, batjocorit, batut pe parintii mei trupesti sau duhovnicesti.
19. Am silit pe altii sa pacatuiasca sau i-am ajutat la pacat (la care anume); am luat apararea celui ce pacatuia.
20. Nu am mustrat pacatul altora, când a fost vremea a face acest lucru.
21. Am avut îndoiala, si mai am, de credinta întru Unul Dumnezeu Cel în Treimea cea de o fiinta si nedespartita - Tatal, Fiul si Duhul Sfânt.
22. Am avut îndoieli asupra credintei Ortodoxe si a celor 7 Sfinte Taine (Botezul, Mirungerea, Pocainta sau Spovedania, Împartasania, Preotia, Nunta si Sfântul Maslu).
23. N-am iubit pe Dumnezeu mai presus de orice. Am cautat sa plac mai întâi oamenilor si apoi lui Dumnezeu.
24. M-am rusinat a face fapte urâte înaintea oamenilor, dar am facut în ascuns fara a ma rusina de Dumnezeu.
25. Am purtat numele de crestin, dar cu viata am fost mai rau decât un pagân.
26. M-am unit cu ateii, ereticii, sectarii, schismaticii, primindu-i în casa mea, mâncând, rugându-ma împreuna cu ei. Am fost în casa lor sau la adunarile lor încurajându-i în credinta lor, zicând ca si ei vorbesc tot din Scriptura si cred tot în acelasi Dumnezeu.
27. Am primit binecuvântare, daruri si ajutor de la eretici sau sectari. M-am casatorit cu eretic sau sectar. M-am casatorit prin cununie mixta (de
exemplu: am
primit Taina Cununiei si la ortodocsi si la catolici); am îngaduit copiilor mei sa faca o astfel de casatorie. Am avut nasi la Botez sau Cununie persoane de alta credinta.
28. Am avut si mai am îndoieli asupra Sfintei

Biserici, a cinstirii Maicii Domnului, a Sfintei Cruci, a Sfintelor Icoane, a Sfintelor Moaste sau a altor învataturi ortodoxe.
29. Am citit carti eretice sau sectare, care sunt pagubitoare pentru suflet si potrivnice Bisericii. Am vândut publicatii sectare, eretice, pornografice.
30. Am facut glume, ironii; am facut pe altii sa râda pe seama cuvintelor din Sfânta Scriptura, a Sfintilor, precum si a preotilor si a celorlalti slujitori ai Bisericii. Am profanat biserici, troite sau morminte.
31. Am trait anti-crestineste si prin mine s-a hulit numele lui Dumnezeu între oameni. M-am rugat lui Dumnezeu sa-mi ajute la pacat.
32. Am tinut ziua sâmbetei, la fel ca adventistii, în loc de Duminica.
33. Am crezut în spiritism; m-am dus la cei care vorbesc cu mortii, la cei care deschid cartile sfinte (chiar si la preoti); am crezut în vise si vedenii.
34. Am defaimat schiopii, ologii, ciungii, cocosatii, urâtii etc, nesocotind ca si ei sunt oameni si zidiri ale lui Dumnezeu. M-am automutilat. Am fost sau sunt de acord cu: schimbarea sexului, eutanasia, clonarea etc.
35. M-am rusinat a face semnul Sfintei Cruci la aratare, când am trecut pe lânga biserici sau troite. Am batjocorit semnul Crucii, facându-l strâmb pe fata mea. Am facut semnul Crucii pe cusaturi, covoare, paturi pe care le-am asezat pe jos sau pe pat, calcând sau asezându-ma pe ele.
36. Am slujit fapturii mai mult decât lui Dumnezeu,

iubind copiii, parintii, fratii, sotia (sotul), rudeniile, prietenii, sau: averea, luxul, desertaciunile lumesti, jocurile, cântecele, glumele etc. mai mult decât pe Dumnezeu.
37. M-am lasat amagit de pacat, de frica si rusinea oamenilor, pentru bunuri trecatoare, pacatoase si pentru placeri trupesti.
38. Am slujit idolilor, adica: pântecelui, iubirii de arginti, precum si altor pacate idolesti, jertfindu-le din agoniseala mea.
39. Am ocarât pe altii ca sunt blânzi, rabdatori,ca merg la biserica, ca postesc si se roaga. Am râs de cei ce se înfrânau de la jocuri, petreceri, glume si cântece desfrânate, fumat si bauturi ametitoare; precum si de cei ce se spovedesc si împartasesc, pazind poruncile lui Dumnezeu.
40. Am oprit pe altii de la faptele cele bune.
41. Am fumat, bucurând pe diavol si mâniind pe Dumnezeu, cheltuind banii în loc sa ajut pe cei lipsiti.
42. Am ajutat pe cei ce fumeaza oferindu-le tigari si chibrite. Am oferit tigari în schimbul unor servicii, facându-ma astfel partas la pacatul lor.
43. Am folosit droguri, stupefiante sau multa cafea, distrugându-mi sanatatea sau viata.
44. Mi-am ras barba si mustatile, m-am tuns dupa moda veacului de acum sau mi-am lasat plete.
45.
M-am
mascat
dându-mi
alta

înfatisare, schimbându-ma din barbat în femeie sau invers, sau în capra, urs, strigoi, paiata sau alte chipuri urâcioase.
46. M-am rosit, vopsit, parfumat; mi-am taiat parul, am umblat cu capul descoperit, chiar si în biserica (ca femeie). Am purtat cercei (chiar si în semnul Sfintei Cruci), margele, inele; m-am ras pe partile ascunse ale trupului. Ca femeie am purtat pantaloni, devenind urâciune înaintea lui Dumnezeu (vezi: Deuteronomul 22,5; canoanele Sinodului din Gangra).
47. Am fost la stranduri, plaja; am facut nudism.
48. Ca femeie, am intrat în biserica fiind în rânduiala firii (perioada lunara). Am sarutat Sfintele Icoane, am luat anafora sau m-am împartasit; mi s-a pus Sfântul Potir pe cap, am sarutat mâna preotului slujitor, fiind în aceasta stare.
49. Am luat anafora dupa ce am mâncat sau baut, ori când am trait trupeste cu sotia sau barbatul, sau când am avut scurgeri în vis.
50. Am hipnotizat, am adus oameni în transa, am prezis lucrurile viitoare.
51. M-am ocupat cu telepatia; am crezut ca este un lucru bun, folositor.
52. M-am dus la descântatori, ghicitori, la cei care deschid cartile sfinte (preoti, calugari sau la alt cineva) si mi s-a ghicit în ghioc, cafea, în palma etc.
53. Am facut si eu însumi farmece, vrajitorii,am ghicit, am descântat, am explicat visele, vedeniile, zodiacul; am dat copilul pe geam, am facut si alte lucruri vrajitoresti (se va spune ce anume).
54. Am crezut în noroc, destin (predestinatie), horoscop, astrologie etc.
55. Am crezut în superstitii sau ca este semn rau când îti tiuie urechea, se zbate ochiul; când îti iese cu galeata goala în fata; când îti trece pisica neagra prin fata sau preotul etc. Am folosit culoarea rosie împotriva deochiului; am purtat baiere, amulete, talismane crezând ca-mi pot fi de folos.
56. Am folosit numele lui Dumnezeu, al Maicii Domnului si al Sfintilor, precum si semnul Sfintei Cruci, pentru vrajitorie, descântece...
57. Am crezut ca exista strigoi, vârcolaci, zmei si alte chipuri ale satanei si din aceste pricini am tinut unele datini sau zile ca sa nu mi se întâmple ceva rau.
58. Am legat barbat si femeie sa nu se împreune, sa nu se poata casatori; am luat mana de la animale, am turnat carbuni si am descântat la cei bolnavi.
59. În noaptea de Anul Nou m-am uitat în oglinda, verigheta, am pus busuioc sub cap si alte multe obiceiuri dracesti ca sa-mi visez soarta. Pentru a fi iubita de un anumit barbat, i-am pus spurcaciuni în mâncare sau bautura.
60. Am sfatuit pe altii sa mearga la vrajitori sau sa faca lucruri vrajitoresti. Am avut credinta mincinoasa ca sufletul dupa iesirea din trup se reîncarneaza în alt trup sau intra în animale, plante etc.
61. Am jurat strâmb la judecata sau în alte îm - prejurari (urmarile juramântului).
62. Am raul obicei de a folosi numele lui Dumnezeu si

al sfintilor fara de rost, la toate nimicurile.
63. Nu am multumit lui Dumnezeu pentru binefaceri, pentru boli, necazuri, ispite, ci am cârtit, m-am blestemat pe mine, dorindu-mi chiar si moartea; am blestemat pe altii.
64. M-am jurat ca voi rasplati cu rau celor ce mi-au facut rau.
65. Am socotit ca trebuie sa împlinesc juramântul nelegiuit facut la mânie sau la betie si l-am împlinit.
66. În loc de a ma împaca, am dat în judecata pe aproapele meu.
67. M-am jurat sa mor, sa orbesc, sa ma arda focul, sa moara mama, tata, copilul meu etc.
68. Am silit pe altii cu bani, prin îngrozire sau viclesug ca sa jure pentru mine.
69. Am dracuit pe cei din casa, pe straini, dobitoace, lucruri, chiar si pe mine însumi.
70. Am jurat pe cele sfinte, fiind singur sau în fata copiilor, a oamenilor mari, îndemnând si pe altii la asa ceva.
71. Nu m-am luptat pentru a pazi poruncile lui Dumnezeu, ci pentru a le dispretui, a le huli.
72. M-am împartasit cu nevrednicie cu Sfintele Taine ale Domnului nostru Iisus Hristos.
73. Dupa **spovedanie** si împartasanie m-am întors din nou la pacate, facându-ma fur de cele sfinte.
74. Am scuipat dupa ce m-am împartasit.
75. Am luat particele.
76. Am luat Aghiasma Mare fara a fi spovedit.
77. Am trecut la pomelnicul mortilor pe cei vii care mi-au facut rau; i-am scris pe toaca sau clopot pentru a fi pedepsiti de catre Dumnezeu.
78. Am crezut si am spus si altora ca nu trebuiesc botezati copiii când sunt mici, zicând ca ei nu au pacate.
79. Am facut fagaduinte bune lui Dumnezeu la vreme de strâmtoare, la grea cumpana, iar când mi-a fost bine le-am calcat.
80. Am fagaduit a da daruri la Biserica, la cei necajiti, saraci si nu am dat, calcându-mi fagaduinta.
81. Am lucrat Duminica si în sarbatorile bisericesti, la mine sau la altii. Am facut lucruri care as fi putut sa le fac si în alte zile: cumparaturi, mâncare,spalat etc.
82. Am cumparat si vândut în acele zile în loc sa merg la biserica.
83. Am facut claci cu povestiri necuviincioase,cu vorbe si glume murdare, cu lautari, cu betii si jocuri, ajungându-se la certuri si scandaluri.

3
84. Mergând la biserica mi-am ales un loc de cinste si nu am stat cu buna rânduiala, vorbind si tulburând pe cei din jur.
85. Nu am ascultat cu toata evlavia si credinta slujbele din biserica. În timpul slujbelor am dormit sau m-am gândit la lucruri desarte.
86. Nu m-am dus Duminica si în sarbatori la biserica, ci am stat acasa uitându-ma la slujba de la televizor sau ascultând la radio, fara a avea un motiv binecuvântat.
87. Am venit la biserica dupa ce a început slujba si am plecat înainte de a se termina, asemanându-ma cu Iuda, vânzatorul.

88. Duminica si în sarbatori nu am facut fapte bune potrivite vredniciei zilei.
89. Am lepadat Sfânta Traditie a Bisericii, sus tinând ca numai Sfânta Scriptura este izvorul de credinta si mântuire.
90. M-am dus la biserica numai de ochii lumii,sau cu gânduri desarte, sau spre a ma ruga pentru osânda celor ce mi-au gresit.
91. Am îndemnat pe alti crestini sa nu mearga la biserica.
92. Nu mi-am facut pravila de rugaciune si canonul rânduit de catre duhovnic, ocupându-ma cu cele lumesti.
93. Am postit post negru sâmbata si Duminica. Am facut metanii în aceste zile, fara a avea canon de la duhovnic.
94. Am stat la masa fara a face rugaciune si m-am ridicat fara a multumi lui Dumnezeu pentru toate câte mi-a dat.
95. Am mâncat si baut cu lacomie, peste masura, fiindu-mi rau; am vomitat dupa ce am stat la masa, din cauza multei mâncari sau bauturi.
96. Nu am postit cele patru posturi, nici lunea,miercurea si vinerea de peste an. Am postit numai o saptamâna la început si alta la sfârsit.
97. Ca parinte, nu am avut grija în egala masura de fiecare din copiii mei.
98. Am împiedicat pe copiii mei de a merge pe calea credintei sau sa se calugareasca, sa mearga la biserica, ba i-am si pedepsit pentru asta.
99. Nu m-am îngrijit de mântuirea copiilor mei; nu i-am dus la **spovedanie** si împartasanie si nu le-am dat pilda prin viata si comportarea mea.
100. Când copiii mei au avut apucaturi rele nu i-am mustrat, nu i-am pedepsit si nu i-am oprit de la acestea.
101. Ca parinte m-am purtat prea aspru si am pedepsit pe nedrept pe copiii mei.
102. Am povatuit pe copiii mei sau pe cei din familie sa calce peste semanaturile oamenilor, sau sa strice munca si avutul altora, sa fure, sa minta sau sa faca alt rau.
103. Am purtat ura împotriva parintilor mei pentru ca nu am fost lasat în voia mea sa fac ceea ce îmi placea mie.
104. Nu am ascultat parintii când mi-au dat sfaturi folositoare de suflet, când mi-au cerut sa nu umblu prin localuri de petreceri si sa nu ma întovarasesc cu cei care au apucaturi rele si desfrânate.
105. Nu mi-am îndeplinit datoria fata de parintii mei; nu i-am cinstit cu lucrul si cu cuvântul, am fost neascultator si m-am purtat urât cu ei.
106. Mi-am blestemat parintii, i-am batjocorit,i-am batut, le-am spus cuvinte jignitoare; le-am dorit boala, necaz si chiar moartea. I-am parasit la nevoie, la boala si în neputinte, neajutându-i.
107. Ca parinte nu m-am rusinat de copiii mei,dezbracându-ma în fata lor.
108. Am vazut goliciunea parintilor mei.
109. Nu am ascultat de cei mai mari ai mei (profesori, conducatori, sefi) atunci când m-au învatat de bine.
110. Nu am ascultat de parintii mei duhovnicesti (duhovnic si nasi), nu m-am rugat pentru ei; i-am batjocorit, i-am vorbit de rau, i-am urât.
111. Ca parinte duhovnicesc (nas) nu am purtat grija

de fiii mei sufletesti, atât cât mi-a stat în putinta.
112. Nu mi-am ales sotie/sot tinând seama de învataturile Bisericii si binecuvântarea parintilor, ci dupa voia si placerea mea.
113. Ca barbat nu mi-am iubit sotia ca pe mine însumi; am batjocorit-o, am certat-o, am batut-o, am socotit-o ca pe o roaba, nu am ajutat -o si nu m-am straduit sa caut si sa gasesc armonia si pacea în viata de familie.
114. Ca sotie nu am ascultat de sotul meu, ci l-am certat, l-am ocarât, încât am ajuns la cearta si scandal.
115. Am silit pe sotul meu, din pricina mândriei si a slavei desarte, sa cheltuiasca bani prea multi pe îmbracaminte luxoasa si la moda, pe placeri si desertaciuni lumesti.
116. Nu m-am supus sotului/sotiei la îndatoririle conjugale, motiv pentru care a pacatuit.
117. M-am despartit de sotie/sot fara motiv bine cuvântat si m-am recasatorit, despartind familie.
118. Am avut gând de razbunare si chiar m-am razbunat asupra vrajmasilor mei, dorindu-le necazuri, chiar si moartea; i-am pizmuit, i-am batut, i-am mutilat sau le-am facut alt rau.
119. Am facut rau aproapelui meu, l-am ocarât, defaimat, facându-i viata grea prin tot felul de insulte si ponegriri, spunând despre el multe neadevaruri, ucigându-l sufleteste. Am îndemnat si pe altii la batai si ucideri.
120. Am ucis pe aproapele cu arma, prin junghiere, sufocare, otravire..., cu voie sau fara de voie.
121. Am ucis pe aproapele meu pentru a-i rapi averea sau sotia (sotul).
122. Am luat diferite doctorii pentru a nu ramâne însarcinata sau pentru a ucide copiii în pântece; am îndemnat si pe alte femei sa faca la fel sau le-am ajutat într-un anumit fel.
123. Am îndemnat, obligat sau am fost de acord ca sotia sa faca avort. Am ajutat pe alta femeie (sau pe medic) sa faca avort, sau am dat bani pentru a face avort.
124. Am folosit diferite metode pentru a nu ramâne însarcinata si înca nu am renuntat la ele.
125. Am facut avort (cu voie sau fara voie).
126. Am nascut copil mort.
127. Am omorât copilul dupa nastere, nebotezat sau botezat.
128. Am avut copil care a murit nebotezat din vina mea sau a altcuiva.
129. Am botezat copiii nascuti morti sau avortati, la sarbatoarea Sfântului Ioan Botezatorul (7 ianuarie) sau cu alta ocazie.
130. Am fost neatent si am lasat copilul sa cada în apa, în foc, de la înaltime sau sa umble cu obiecte taioase ca astfel sa se schilodeasca, sa se raneasca sau chiar sa moara.
131. Am parasit de buna voie copiii, lasându-i în voia

soartei.
132. Am pacatuit în întelegere cu sotia/sotul sau cu cine am avut relatie sexuala ca sa nu avem copii prin diferite metode: pazire, anticonceptionale, leacuri, bai,

calendar, sterilet, prezervativ etc.
133. Am pacatuit cu sotia/sotul sau cu altcineva prin împreunare împotriva firii (perversiuni sexuale: gomorie - relatii orale; sodomie - relatii între persoane de acelasi sex, între oameni si animale; pedofilie).
134. Mi-am distrus singur sanatatea, scurtându-mi viata, prin mâncare peste masura, bautura, fumat, petreceri nesabuite si altele asemanatoare.
135. Am facut pariuri dracesti, întrecându-ma cu altii la fumat, baut, la joc sau alte chipuri nastrus nice, stricându-mi sanatatea mea sau pe a altora, pricinuind chiar si moarte.
136. Am câstigat bani si averi cu viclesug, cu vraji si alte mijloace dracesti, ucigând sufletul meu si pe al altora.
137. M-am purtat crud cu animalele, pasarile si alte vietuitoare, ucigându-le. Am pus greutati mari pe animale si le-am batut fara de mila.
138. Am mâncat sânge de animale; am mâncat animale sugrumate, omorâte de fiare salbatice, împuscate fara a curge sângele din ele.
139. Am avut cugete si pofte trupesti necuviincioase (uneori si când am privit la icoane); am pas trat în suflet acele cugete si nu le-am alungat, îndulcindu-ma de ele.
140. Nu am savârsit pacatul cu lucrul dar cu gândul am pacatuit iar prin imaginatie îmi închipuiam si cum am sa-l savârsesc atunci când voi avea ocazia.
141. Am cautat prilej de a pacatui dar nu am avut ocazia.
142. În loc de a-mi stapâni poftele, am cautat sa le aprind mai tare.
143. Am cârtit împotriva lui Dumnezeu, cerând sa ma scuteasca de razboiul desfrânarii, dar eu nu m-am straduit sa ma înfrânez.
144. Am rostit cuvinte si am facut fapte necuviincioase în fata copiilor si a celor mai în vârsta. Am râs fara de socoteala, cu nerusinare; am facut cu ochiul, am jucat si atât poftele altora, am jucat, am batut din palme, am chiuit si am râs cu pofta la pe treceri si nunti.
145. Am platit cu bani sau am dat daruri cântaretilor sau celor care cântau cântece si spuneau glume necuviincioase, sau am scris eu însumi cântece; le-am cântat sau am facut alte mascariciuni si obscenitati.
146. Am pastrat în casa, am primit diferite tablouri sau poze cu desfrânari; le-am pus pe pereti.
147. Am cumparat, am citit, am dat si altora carti, reviste sau poze pornografice.
148. Am avut vise desfrânate în timpul somnului, patimind si scurgere; m-am întinat, fiind treaz, din dezmierdare sau prea multa îmbuibare.
149. Nu mi-am facut canonul dupa ce am patimit scurgere în timpul somnului sau chiar treaz fiind.
150. Mi-am stricat fecioria sau curatenia prin pacatul malahiei (masturbare).
151. Am facut pacatul malahiei cu altcineva.
152. Am privit fete straine cu gând de pofta trupeasca; m-am unit si învoit cu mintea si cu inima spre a sta de vorba cu gândurile desfrânarii celei trupesti. Am pacatuit, curvind cu mintea si cu inima, îndulcindu-ma prin închipuirea pacatelor trupesti. Am curvit prin imaginatie, mai bine zis cu dracul curviei, ca si cu niste femei (barbati), înfierbântându-ma cu trupul. Am privit cu pofta la trupul si la fetele femeiesti si am preacurvit cu ele în inima. Chiar în vremea sfintei

rugaciuni, uneori, m-am aflat curvind si preacurvind cu mintea si inima. Am rapit sau violat cu forta.
153. Am desfrânat cu fecioara, vaduva, fete bisericesti, cu rudenii sau cu cei de alta credinta.
154. Am trait cu sotia înainte de cununia religioasa.
155. Am pacatuit cu dobitoace, pasari. De multe ori voind sa-mi rascolesc dezmierdarile cele trupesti si sa ma îndulcesc cu ele, mi-am închipuit cu mintea împreunari de oameni, de dobitoace, de pasari si alte feluri de închipuiri dracesti prin care mi-am spurcat mintea si inima, aprinzând în mine focul des frânarii, cel ce m-a facut vinovat de focul cel vesnic.
156. Fiind casatorit, am preacurvit cu altcineva, chiar si cu femeie maritata, despartind familii.
157. Am trait trupeste cu sotia în zile de post, Duminica si sarbatori, în timpul perioadei lunare a sotiei sau în cele patruzeci de zile dupa nastere.
158. Nu m-am înfrânat de la împreunare nicicând sotia a ramas însarcinata.
159. Am mers la biserica (ca femeie) înainte de cele patruzeci de zile dupa nastere si fara a-mi face molifta de dezlegare.
160. Ca parinte am culcat în pat cu mine fete sau baieti mai marisori, sau i-am pus sa doarma împreuna.
161. Am pacatuit înainte de casatorie si am mintit pe sot sau sotie, nespunând adevarul.
162. Fiind copil am jucat diferite jocuri patimase, desfrânate, necuviincioase, cu alte fete sau baieti.
163. Am fost la nunti cu lautari, baluri, hore, discoteci si alte petreceri pagâne, necrestine. M-am uitat la televizor, video etc. la filme pornografice, întinându-mi mintea si sufletul; nu am purtat grija de copiii mei si le-am îngaduit sa priveasca la filme imorale, chiar si în prezenta mea.
164. Am jucat table, biliard, carti sau alte jocuri de noroc, pagubindu-ma baneste pe mine sau pe altii.
165. Am fost la stadioane, sali de sport, teatre, pentru a urmari meciuri, spectacole, circuri, conferinte sau alte manifestatii pagâne ori sectare.
166. Am frecventat case si locuri unde se spuneau cuvinte si fapte de sminteala, necuviincioase si nemernice: bar, bordel, sex -shop, strip-tease etc.
167. Am fost si am mâncat în casa la cei care traiau necununati la Biserica; nu i-am sfatuit sa se cunune; am primit daruri de la ei si i-am pomenit la slujbele Bisericii.
168. M-am casatoit cu rude de sânge, din cuscrie, din înfiere sau din botez.
169. Am avut de gând sau am furat averea aproapelui, a bisericii sau a manastirii. Nu mi-am platit datoriile cuvenite.
170. Am vândut marfa falsificata, stricata; am luat un pret mai mare decât cel cuvenit.
171. Am înselat la cântar; am folosit vorbe mes tesugite la vânzare sau cumparare spre a însela pe aproapele, nu am spus adevarul.
172. Am silit pe altii sa cumpere scump de la mine marfa proasta, sa-mi lucreze sau sa-mi vânda ieftin. Am facut afaceri necurate din care au ramas oameni înselati, pe drumuri sau chiar în temnita. Am facut trafic cu droguri, femei, arme etc. Am rapit/sechestrat alte persoane.
173. Prin viclenia sau falsitatea mea am înselat statul, pe aproapele sau Biserica.
174. Am luat dobânda (inclusiv cei de la casa de

5

amanet), mita sau alte daruri.
175. Am nedreptatit pe aproapele, tinând seama de îmbracaminte, avere sau pozitia sa sociala, nesocotind dreptatea legala, cautând si folosul meu.
176. M-am mâhnit pentru saracia mea materiala, tulburându-ma foarte tare si am dorit sa ma îmbogatesc.
177. Am furat de la cei din familie, de la stat, de unde am lucrat si nu am întors cele furate.
178. M-am pornit cu ura împotriva celor ce m-au furat sau pagubit, dându-i în judecata, batându-i sau facându-le alt rau.
179. Am pagubit pe aproapele de cinste, de merite, de functie si de locul sau mai bun.
180. Am gasit lucruri furate si stiind ale cui sunt nu le-am înapoiat, pastrându-le pentru mine.
181. Am tainuit lucruri împrumutate sau date spre pastrare, neîndurându-ma a le înapoia; am pas trat în casa lucruri furate, am cumparat lucruri care am stiut ca sunt furate.
182. Am jefuit averile mortilor, mormintele.
183. Nu am respectat fagaduinta data de a face parastase, liturghii sau praznice dupa moartea parintilor sau a celor care m-au rugat si le-am promis.
184. Am luat de la Biserica lucruri, bani, lumânari, untdelemn, icoane etc. si nu le-am înapoiat. Am fost cu rautate asupra Bisericii sau manastirii, zicând ca au prea mult.
185. Am rapit cu sila, cu minciuni, juraminte false sau prin judecata pamântul aproapelui meu.
186. Am sfatuit pe altii sa fure, sa faca rau, ajutându-i si eu la acestea; i-am ascuns în casa mea.
187. Nu mi-am respectat nici contractul, nici fagaduinta facuta aproapelui.
188. Nu am lucrat dupa puterea mea la locul de munca, nefacându-mi datoria.
189. Nu mi-am platit datoriile fata de stat; am facut declaratii false, înselând statul.
190. Având posibilitatea sa înlatur pagubele aproapelui, nu l-am ajutat.
191. Am furat în grupuri, îngrozind lumea.
192. Am banuit, am napastuit, am pedepsit pe altii, pentru pierderea avutului meu.
193. Am facut vrajba între mireni sau (si) clerici, provocând tulburare.
194. Am marturisit strâmb asupra aproapelui în fata oamenilor, aducându-i astfel necinste, înjosindu-l, pricinuindu-i pagubire sufleteasca sau materiala, necazuri si suferinte.
195. Nu am tinut seama de datoria de a fi sincer, ci am grait minciuni de tot felul.
196. Am mintit de frica sa nu patimesc ceva rau, fiind amenintat.
197. La judecata am dat bani sau alte bunuri ca sa-mi micsoreze pedeapsa.
198. Am stat la îndoiala sa spun adevarul.
199. Am fost nestatornic în cuvântul dat, în credinta si fagaduinta, mintind pe altii si pagubindu-mi sufletul.
200. Am vorbit cu doua întelesuri; am vorbit altfel de cum am gândit, cazând în fatarnicie.

201. Am fost lingusitor cu fatarnicii, cu sarlatanii, cu oamenii mari si cu mincinosii.
202. Am mintit în fata judecatorilor ca pârât, ca inculpat sau ca martor.
203. Am mintit la marturisire, de rusine, din teama de a dezvalui unele însusiri rele ale mele sau unele pacate rusinoase.
204. M-am laudat, m-am înaltat cu gândul.
205. Am voie sloboda si din mândrie mi-o împlinesc.
206. Am obiceiuri rele si din mândrie nu le parasesc.
207. Sunt încapatânat, nesupus,
ambitios
si
mândru în comportare.
208. Sunt orgolios, nu suport sa mi se porunceasca, sa mi se arate adevarul sau sa fiu criticat, desi recunosc ca sunt vinovat.
209. Sunt încrezut, ma încred în bunurile lumesti, în oamenii mari si ma laud cu toate.
210. Sunt îndraznet, doritor de a face numai ce doresc eu, sunt batjocoritor, obraznic, fals si fara de sfiala; ma supar repede.
211. Sunt potrivnic, neascultator, împietrit, as pru si plin de mine însumi.
212. Ma mândresc cu podoabele hainelor si cu frumusetea lor.
213. Ma mândresc cu podoabele casei mele, pe care am dat sume mari de bani, si cu alte desertaciuni.
214. Ma mândresc cu avere straina, cu rude bogate, cu ranguri înalte în societate sau cu starea mea sociala.
215. Ma mândresc cu podoaba parului, cu chipul meu frumos, cu sanatatea, cu tineretea sau cu vârsta înaintata pe care am apucat-o, cu tot ce am frumos si bun, uitând ca toate sunt de la Dumnezeu.
216. Din mândrie si ca sa arat bine, îmi îngrijesc cu multa atentie parul, tenul, unghiile pe care le las sa creasca, le vopsesc, îmi rad parul de pe picioare, ma coafez, îmi vopsesc parul, buzele si ochii cu diferite vopsele, aratând prin aceasta lui Dumnezeu ca nu m-a facut asa cum trebuia.
217. Am purtat haine fine, scumpe, la moda si extravagante, facând sminteala celor ce ma priveau si cu dorinta de a place celor din jurul meu; m-am îmbracat necuviincios aratându-mi în felurite feluri goliciunea trupeasca prin fuste scurte, rochii decoltate...
218. Am intrat în Sfânta Biserica împodobita ca la parada, facând sminteala celor ce ma priveau.
219. Am stat în fata ca sa fiu vazuta si admirata.
220. M-am împartasit îmbracata necuviincios, cu chipul si buzele vopsite, cu capul descoperit, cu pantaloni, atingând înfricosatele Taine ale lui Hristos, aratând lipsa de evlavie.
221. Am postit cu gândul sa slabesc, sa fac silueta, nu din evlavie.
222. Mi-am cheltuit averea si chiar ultimul ban din casa pentru lux si desertaciuni lumesti.
223. Am purtat la gât margele, medalioane, cercei, inele si alte bijuterii ca sa atrag atentia si sa ma mândresc cu ele, fara a ma gândi ca sunt lucruri idolesti si mare urâciune înaintea lui Dumnezeu.
224. Din mândrie am defaimat portul calugaresc si preotesc, precum si saracia sau nevointele lor.
225. Din mândrie am râs de pacatele altuia, dispretuindu-l si vorbindu-l de rau, iar pe ale mele nu le-

am socotit.
226. Din mândrie am defaimat pe cei saraci, lipsiti, nestiutori, pe cei ce au gresit cu ceva, pe cei neputinciosi si pe cei ce au saracit din anumite motive sau necazuri, în loc sa ma rog lui Dumnezeu pentru ei.
227. Din mândrie m-am socotit destept, întelept, talentat si cu multe calitati.
228. M-am mândrit si m-am socotit mai presus decât ceilalti cu frumusetea, cu stiinta, cu felul de a vorbi, cu glasul meu, nesocotind ca aceste daruri nu sunt ale

mele, ci ale lui Dumnezeu, Care mi le-a dat, si pentru care trebuie sa-I multumesc.
229. M-am mândrit cu saracia, cu hainele modeste, cu postul, cu slabiciunea trupului, cu visele si vedeniile pe care pretind ca le-am avut.
230. M-am rugat cu glas tare sau am cântat mai tare decât altii ca sa fiu auzit si laudat.
231. Am dat milostenii la saraci, în vazul lumii, ca sa fiu laudat, mândrindu-ma prin aceasta.
232. Din mândrie si slava desarta am intrat în Sfântul Altar. Fiind paracliser, m-am atins de Sfânta Masa si de alte obiecte sfintite (de ce anume). Ca femeie, la îndemnul preotului, am intrat în Sfântul Altar si am facut curatenie; m-am atins de Sfânta Masa sau de alte obiecte sfintite.
233. Din mândrie am iscodit despre casa si bogatia altora; am ascultat pe la ferestre si am vrut sa stiu cum vietuiesc, pândind tot ce fac. Am vrut sa stiu starea duhovniceasca a fratelui meu, ispitindu-l prin tot felul de întrebari.
234. Am cautat sa ma tin dupa moda lumeasca, fara a tine seama de ce-mi este folositor si îngaduit.
235. M-am trufit si semetit; am fost mincinos si laudaros.
236. Am fost fatarnic si mi-a placut mult sa fiu cinstit si laudat de oameni.
237. Am pacatuit cu iubirea de sine, cu parerea de sine, cu simtirea de sine, cu bizuirea pe sine si cu trufasa încredere în sine.
238. Am pacatuit foarte mult cu rânduiala de sine, adica mi-a placut sa umblu dupa voia mea si am urât supunerea si taierea voii.
239. Am fost stapânit în toata vremea de duhul multumirii de sine, adica am fost multumit cu starea si asezarea mea sufleteasca, socotind ca nu sunt ca ceilalti oameni.
240. N-am avut adevarata cunostinta de sine, adevarata mustrare de sine, fiind stapânit în toata vremea de îngâmfarea de sine si pretuirea de sine.
241. Am fost stapânit în minte si cuvânt de duhul îndreptatirii de sine. Am vrut si mi-a placut sa am întotdeauna dreptat e, sa nu fiu contrazis, sa vorbesc mult si sa fiu ascultat de ceilalti.
242. Am fost stapânit de trâmbitarea de sine, adica am spus altora ispravile mele cele parute bune.
243. Am hranit în toata vremea pe fariseul meu cel dinlauntru cu închipuirea de sine si cu aratarea.
244. Fiind stapânit de mândrie si încapatânare, am vorbit împotriva fata de cei mai mari.

245. Fiind mândru si semet, am urât pe cei ce m-au mustrat si am iubit pe cei ce m-au laudat.
246. M-am mândrit si m-am laudat cu cele patru feluri de bunatati: cu cele firesti, cu cele câstigate, cu cele din întâmplare si cu cele câstigate prin nevointe (duhovnicesti).
247. Având unele bunatati duhovnicesti, n-am recunoscut ca le am de la Dumnezeu.
248. Am recunoscut ca am unele bunatati de la Dumnezeu, însa nu am recunoscut ca le am în dar, ci fiindca mi s-ar cuveni, socotindu-ma vrednic de ele.
249. Am socotit ca am unele bunatati duhovnicesti pe care niciodata nu le-am avut.
250. Am defaimat legile canonice si liturgice pe care le-au rânduit Sfi ntii Parinti în Biserica si nu am voit sa ma supun întru toate predaniilor Bisericii.
251. Am fost robit si stapânit de defaimarea ascultarii, de iscodire, de înselarea cu mintea, de trufie, de slava desarta, de lauda, de înaltarea cu mintea, de pregetarea cea fatarnica, de voia libera, de deprinderea pacatului.
252. Am pacatuit înaintea lui Dumnezeu cu gândul de hula, de necredinta, de încapatânare, de îngâmfare, de neînfrânare, de iubirea de stapânire si de altele asemenea acestora.
253. M-am mândrit ca eu as fi feciorelnic cu trupul, defaimând în mintea mea pe cei ce au pacatuit.
254. N-am iubit niciodata în viata mea de a fi ocarât, defaimat, necinstit de altii si nebagat în seama.
255. Nu m-am silit a curma din mintea mea viclesugurile cele gândite ale slavei desarte; nu m-am silit a face ceva înaintea oamenilor ca sa fiu defaimat de catre ei.
256. Am avut întotdeauna viata mea fatarnica, plina de prefacatorie, si fiind eu înlauntru plin de ranile constiintei si urâciunea pacatelor mele, pe dinafara m-am aratat mormânt varuit prin cuviosia si fatarnicia mea, prin care am vânat slava si lauda de la oamenii cei neiscusiti care nu au cunoscut vicleniile mele.
257. M-am lacomit la avutii.
258. Am fost zgârcit si împietrit cu inima.
259. Nu m-a interesat saracia si lipsurile altora.
260. Sunt nesatios, viclean si nedrept, însusindu-mi bunuri straine pentru a ma îmbogati.
261. Am strâns bani sau avere prin viclesug sau prin cersetorie, spre a ma îmbogati.
262. Am fost grabnic a lua si zabavnic a da.
263. Am dat milostenii cu îndoiala si cu zgârcenie, ocarând pe cei carora le-am dat.
264. Nu m-am gândit la viata vesnica, dându-mi milostenie pentru sufletul meu, ci am socotit ca o sa-mi dea altii, dupa plecarea mea din aceasta lume.
265. Pentru zgârcenia mea nu am dat slujbe la Biserica pentru raposatii mei si pentru usurarea pacatelor mele.
266. Am clevetit, am soptit la ureche cuvinte despre altii, sau am facut semn cu mâna, aratând pe altii si vorbindu-i de rau.
267. Am zavistuit (invidiat) pe altul pentru bunastarea lui si m-am bucurat pentru necazurile lui.
268. Nu mi-am reparat greseala, când am nedreptatit pe aproapele, nici nu am cerut iertare.
269. Din pricina invidiei nu am raspuns la salut, nici nu am salutat pe cei ce erau mai capabili sau mai înzestrati cu darurile decât mine.

270. Din pricina zavistiei mi-am umplut sufletul de patimi si ciuda, întunecându-l cu multe pacate grele.
271. Sunt foarte dusmanos si rau; nu am recunostinta fata de cei ce-mi fac bine; tin minte raul, batjocoresc pe aproapele si ma bucur când altii sunt batjocoriti.
272. Am povestit altora greseala aproapelui si am încarcat si mai mult pacatele lui.
273. M-am iutit si m-am mâniat de foarte multe ori în viata mea, cu motiv si fara motiv.
274. Din cauza mâniei care m-a stapânit mi-am pierdut rabdarea si pacea mintii si a inimii.
275. Nu am avut râvna sfânta si nu m-am împotrivit celor ce au calcat si batjocorit legile canonice ale Bisericii lui Hristos.
276. Din cauza mândriei si a lenevirii mele am devenit nesimtitor si îm pietrit la inima si n-am avut umilinta si lacrimi spre a stinge la vreme de nevoie focul mâniei si al iutimii.
277. De multe ori, în timpul rugaciunii, mi-am amintit

cu ura si cu mânie fata celui care m-a suparat si am urzit în minte gândul de razbunare.
278. Fiind stapânit de mânie am tinut minte raul asupra altora.
279. Am dusmanie asupra aproapelui meu si nu vreau sa-l iert.
280. În toata vremea vietii mele am fost lacom la mâncare si bautura.
281. M-am sârguit în toata vremea de a-mi procura mâncaruri gustoase, scumpe si de multe feluri.
282. Mi-am facut pântecele dumnezeu, slujindu-i lui si facându-i totdeauna voia.
283. Mi-am îngrasat trupul cu mâncaruri si bauturi peste masura, din care cauza mi-am îndobitocit mintea si am devenit lenes, trândav si greoi la lucrarea tuturor faptelor bune.
284. Am fost stapânit de nesaturare, de cârtire si nemultumire în timpul mesei.
285. Am fost iubitor de dulceata si mi-a placut sa beau bauturi dulci si cu anumite condimente.
286. Fiind rob al pântecelui, am asteptat cu mare nerabdare sa vina Pastile, Craciunul sau alte praznice mari spre a face dezlegare la toate mâncarurile si bauturile.
287. Am mâncat carne în saptamâna brânzei.
288. Desi am postit posturile, totusi, am dat la altii mâncare de frupt.
289. Din cauza saturarii pântecelui, mi-am facut mintea groasa si molatica, scazându-mi trezvia, atentia si memoria.
290. Fiind satul de tot felul de bucate, am avut nebunia de a ma face dascal si a tâlcui altora din Sfânta Scriptura, uitând ca: în pântecele plin, cunos tinta lui Dumnezeu nu locuieste.
291. Am postit cu scopul de a face rau vrajmasilor mei.
292. Am postit dupa a mea rânduiala si parere, încalcând postul rânduit de Biserica.
293. Am postit numai de mâncare dar nu si de pacate, fiind dusmanos si rau.

294. În post am mers la petreceri, ospete, zile onomastice.
295. M-am lenevit de a lucra toata fapta buna prin gând, cuvânt si lucru, dupa a mea putere.
296. M-am lenevit de a ma ruga lui Dumnezeu în toata vremea.
297. Am dormit prea mult si nu m-am sârguit de a priveghea dupa a mea putere.
298. M-am lenevit de a citi Sfânta Scriptura si învataturile Sfintilor Parinti.
299. M-am lenevit de a fi veghetor si treaz cu mintea în fiecare clipa, spre a nu fi luat prin surprindere de momelile cele subtiri ale dracilor.
300. M-am lenevit de lucrarea cea tainica a mintii, adica de a cugeta cât mai des la moarte, la Judecata de apoi, la Rai si iad, precum si la alte cugetari duhovnicesti si ziditoare de suflet.
301. Am fost stapânit de moleseala trupului, paruta neputinta a trupului si trândavie.
302. Din lenevie nu m-am ostenit a face metaniile si închinaciunile cum trebuie.
303. De multe ori lenea mea de a ma ruga lui Dumnezeu am acoperit-o cu unele pricini parute a fi folositoare.
304. M-am lenevit de a ajuta pe fratele meu cazut în îndoiala, deznadejde.
305. Seara, din pricina oboselii, m-am culcat fara rugaciune, iar dimineata, din pricina grabei, am plecat la activitatile mele fara a-mi face rugaciunea, socotind ca am aceasta îngaduinta din pricina împrejurarilor. M-am lenevit sa-I multumesc lui Dumnezeu pentru toate, asteptând sa-mi vina cele de trebuinta fara osteneala mea de a ma ruga si a multumi.
306. Din lene am lasat sa se strice icoanele si alte podoabe sfinte.
307. Mi-a fost lene sa-mi cercetez cu de-amanuntul pacatele mele, când a trebuit sa ma marturisesc, si din aceasta pricina m-am împartasit cu nevrednicie.
308. M-am lenevit sa-mi aprind candela sau lumânarea, sa îngenunchez cu amândoi genunchii în vremea rugaciunii.
309. Mi-am încurajat lenea zicând, ca m-as ruga mai mult daca as fi calugar, dar asa, fiind în lume, nu este cu putinta.
310. M -am lenevit a chema preotul sa faca aghiasma, Sfântul Maslu, sau alte slujbe, la vreme potrivita.
311. Nu am facut sfestanie în casa noua; n-am sfintit fântâna si vasele cele spurcate.
312. Din lene si nepasare m-am lenevit de a ma spovedi la vreme de ispita si când am facut pacate grele; am umblat din duhovnic în duhovnic, cautând pe cel mai îngaduitor, pentru a nu mi se da canon potrivit cu pacatele mele cele grele.
313. Din cauza lenevirii si a trândaviei nu am voit sa lucrez dupa a mea putere faptele cele bune pe care as fi putut sa le fac cu lucrul.
314. Am fost lenes, molatec si nepasator de a ajuta în orice chip pe altii care se aflau în primejdie trupeasca sau duhovniceasca.
315. Am putut dar nu am vrut sa împiedic pe aproapele de a pacatui (Caz concret).
316. Nu m-am rugat pentru aproapele si pentru toata lumea.
317. Nu am mângâiat pe cei întristati.

318. M-am împartasit fiind suparat si învrajbit.
319. Nu am pus cuvânt bun si de garantie pentru cei care îi stiam vrednici.
320. Nu am saturat pe cei flamânzi.
321. Nu am dat sa bea celui însetat.
322. Nu am îmbracat pe cel gol.
323. Nu am cercetat pe cel bolnav, pe cel din închisoare.
324. Nu am primit pe cel strain.
325. Nu am îngropat pe cel mort.
326. Nu m-am ostenit sa cunosc dogmele, învataturile si rânduielile credintei.
327. Nu am avut dragoste sa-L cunosc pe Dumnezeu din frumusetile naturii si din tot ce ne înconjoara.
328. Nu m-am ostenit sa patrund mai adânc Crezul si credinta Ortodoxa.
329. În necaz, ispite, pagube, suferinte, mi-am pierdut nadejdea în Dumnezeu ca ma poate ajuta.
330. Când am pacatuit greu, mi-am pierdut nadejdea în Dumnezeu, zicând ca nu ma va ierta niciodata si ca nu ma pot mântui niciodata, cazând în deznadejde si facând voia satanei.
331. Nu m-am ostenit sa aprind în sufletul meu focul sfintei dragoste.
332. Nu m-am silit sa câstig virtutile dragostei crestine în legatura cu Dumnezeu si cu aproapele.
333. Nu am tinut seama de smerenie si rabdare, prin care se învinge raul si se câstiga virtutea.
334. În toata vremea vietii mele am fost stapânit de

nestiinta, de nesimtire si împietrirea inimii.
335. Din cauza nesimtirii mele, în toata vremea m-a stapânit uitarea, lenea, nepasarea, deznadejdea, neevlavia si nefrica de Dumnezeu.
336. Din cauza nesimtirii inimii mele am trait ca si cum nu as mai muri vreodata, ca si cum nu as avea de dat seama înaintea lui Dumnezeu pentru toate faptele mele.
337. Am fost stapânit de raceala si uscaciunea sufletului fata de toate lucrurile cele bune si am stat încremenit si lâncezit cu trupul si cu sufletul fata de tot lucrul duhovnicesc.
338. Fiind cuprins de nesimtire, de împietrirea inimii, am pierdut râvna, zdrobirea inimii si umilinta, precum si orice simtire a lui Dumnezeu din sufletul meu si astfel, viu fiind cu trupul, cu sufletul din mine sunt mort.
339. Fiind cuprins de nesimtire pentru pacatele mele, m-am apucat ca sa învat pe altii.
340. Fiind stapânit de nesimtire, am mâncat si baut prea mult, am dormit prea mult, am vorbit prea mult si fara de folos.
341. De multe ori, fiind în biserica, atâta nesimtire am avut fata de acest loc sfânt, încât am stat cu vorbe desarte, cu dormitare si chiar cu glume si râs, ca în mijlocul unui spectacol.
342. Din cauza nesimtirii si a împietririi inimii mele, niciodata nu am putut sa am adevarata deslusire a gândurilor mele, având mintea oarba la deslusirea celor bune si n-am priceput ca nesimtirea este moartea mintii si omorârea sufletului mai înainte de moartea trupului.
343. În toate lucrurile, cuvintele si gândurile mele nu m-

am sârguit sa am rabdare si blândete.
344. Neavând rabdare si blândete, m-a stapânit în toata vremea iutimea, nerabdarea, amaraciunea, necazul,
tulburarea,
nelinistea,
nealinarea,
neîngaduinta, rautatea si viclenia.
345. Fiind fara rabdare si blândete, am fost strain în toata vremea de nerautate, de simplitate si de nevinovatia cea cuvenita unui suflet curat.
346. Neavând rabdare si blândete, am fost ne-multumitor si cârtitor la obligatiile pe care le aveam.
347. Nu am avut adevarata cunostinta de sine, adica nu am avut vedere clara si deslusita cu mintea despre toate slabiciunile si neputintele mele.
348. Având mintea întunecata de patimile mele si neavând dreapta socoteala, nu am putut întelege când a fost cu mine ajutorul lui Dumnezeu, ramânând pururea nesimtitor si nerecunoscator fata de El.
349. Neavând dreapta socoteala, am început de multe ori a face lucruri mai presus de puterea si de priceperea mea si în loc de folos, m-am ales cu pa-guba si primejdii.
350. Neavând smerenie si dreapta socoteala, m-am apucat uneori a face pe dascalul, tâlcuind altora, dupa capul meu, unele locuri grele din Sfânta Scriptura, înselându-ma si pe mine si pe altii.
351. M-am lenevit de a ma ruga lui Dumnezeu neîncetat, ziua si noaptea.
352. M-am lenevit de multe ori a merge la biserica, lipsind mai mult de trei Duminici consecutiv, cazând sub mare afurisenie.
353. M-am lenevit de a ma ruga mai mult, uitând ca rugaciunea multa duce la rugaciunea curata.
354. În timpul rugaciunii m-am silit a bolborosi multe cuvinte dar nu m-am silit sa-mi concentrez atentia mintii spre a întelege cele citite, spre simtirea lor cu inima, hranind pe fariseul cel din mine.
355. Uneori stând la rugaciune am avut gânduri spurcate; alteori am pierdut rugaciunea prin raspândirea la lucrurile cele desarte si nefolositoare.
356. În vremea rugaciunii am avut uneori cereri nechibzuite catre Dumnezeu si, daca dupa o vreme nu le-am dobândit, m-am întristat si descurajat de a ma mai ruga, neîntelegând ca Dumnezeu are mare grija de mine, de cele ce sunt spre folosul meu.
357. Am fost batjocorit de draci în chip jalnic, caci, sosind vremea de rugaciune, m-am apucat de alte treburi, neîntelegând ca nici o treaba nu este mai de folos decât rugaciunea.
358. Stiind ca Dumnezeu cere de la om rugaciunea curata, fara imaginatie, în vremea rugaciunii am lasat mintea sa-si închipuiasca fel de fel de forme si închipuiri.
359. Când mila Domnului m-a cercetat în vremea rugaciunii si când sufletul a început a se ruga din inima cu cuvinte proprii, eu, pacatosul, am început a cauta cuvinte subtiri si cu mestesug spre a vorbi în acele momente sfinte cu Dumnezeu si prin aceasta mândrie si prostie am alungat darul si umilinta de la ticalosul meu suflet si am mâhnit pe Preabunul Dumnezeu, Care cere de la om cuvinte smerite, simplitate si nevinovatie.
360. În vremea rugaciunii am tinut cu toata taria

de anumite forme, ca pozitia trupului, plecarea capului, tinerea respiratiei, iar de cele de mare nevoie, adica de atentia mintii si de simtirea inimii, prea putin m-am apropiat.
361. Am avut si aceasta mare nechibzuinta ca uneori, când m-a cercetat mila lui Dumnezeu în timpul rugaciunii, nu am încetat cititul pravilei, ci fiind înclinat spre rugaciunea cea citita, am citit mai departe psalmi si rugaciuni.
362. Uneori am stat la rugaciune având rautate sau tinere de minte de rau asupra celor ce m-au suparat sau nedreptatit.
363. Fiind lenes si stapânit de toata moleseala si nesimtirea, nu am putut ajunge la treapta cea mai de sus a rugaciunii, dar cu toate acestea, uneori, am început sa visez cu gândul ca parca tot am sporit oarecum si nu as fi cel mai de jos în asemenea privinta.
364. În vremea rugaciunii, de multe ori, m-am aflat dormitând cu mintea si chiar cu trupul, uneori stând de vorba cu gândurile si imaginile care veneau de la draci si luând aminte la ele, am râs si m-am tulburat de alte patimi; si asa, stând cu trupul la rugaciune înaintea Domnului, cu mintea si cu sufletul m-am aflat slujind dracilor si patimilor mele.
365. N-am avut chibzuinta si dreapta socoteala ca în vremea când am fost singur sa ma rog cu rugaciunea cea dinlauntru, ci m-am rugat cu glas tare.
366. Când cineva m-a rugat sa ma rog pentru el, eu fiind lenes, am pus motivul ca sunt nevrednic si nu am voit, ascunzându-mi lenevirea în spatele unei smerenii fatarnice.
367. Alteori m-am rugat pentru altii, si daca Dumnezeu le-a împlinit cererea lor, pentru a lor credinta, eu m-am mândrit ca si cum pentru a mea rugaciune s-a facut aceasta, laudându-ma cu lucru strain.
368. Auzind Dumnezeiasca Scriptura spunând ca Împaratia lui Dumnezeu este înlauntrul nostru, nu m-am silit a cauta pe Dumnezeu înlauntrul inimii mele prin chemarea cât mai deasa a Preasfântului Sau Nume:

,,Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieste-ma pe mine, pacatosul".

369. Am pacatuit foarte mult cu limba înaintea lui Dumnezeu, în tot felul, în tot locul si în toata vremea.
370. Am osândit pe altii si i-am judecat din ura si rautate.
371. Am clevetit si am pârât pe altii, din care cauza ei au suferit diferite necazuri (Ce necazuri).
372. Am omorât cinstea altora prin vorbirea de rau si prin defaimarea lor.
373. Am ocarât, am defaimat, am certat, am mustrat, am blestemat si am batjocorit pe altii.
374. De multe ori nu mi-am oprit limba de la multe vorbe desarte.
375. Prea de multe ori am avut obiceiul de a ma lauda si a spune minciuni.
376. De multe ori am vorbit cu viclenie si fatarnicie spre a fi laudat de oameni.
377. De multe ori am laudat pe cei rai si lucrurile lor cele rele si am vorbit de rau pe cei buni si lucrurile lor cele bune.

378. De multe ori am avut obiceiul de a spune povesti, de a vorbi despre ispravile cele rele ale oamenilor care au fost tâlhari, desfrânati, betivi.
379. Am vorbit (facut) de multe ori glume, chiar si cu cuvinte sfinte.
380. Am râs de multe ori în hohot si cu glas tare, pâna la lacrimi, prin care am dovedit ca sunt om nebun si fara de minte.
381. De multe ori m-am laudat cu lucrurile mele, cu rudeniile si prietenii.
382. Am avut raul obicei de a lauda pe altii în fata si am vorbit de multe ori cu viclenie si lingusire.
383. Nu m-am silit sa opresc pe altii de la vorbirea de rau, de la clevetire, de la nedreptate si de la orice fel de pacat.
384. M-am rusinat si m-am temut de a spune adevarul si de a mustra pe fata nedreptatea si hula împotriva lui Dumnezeu, pe care cei necredinciosi si hulitori le-au vorbit la aratare.
385. N-am avut taria cea buna si cu dreapta socoteala, din care cauza am tacut acolo unde era nevoie de a vorbi si am vorbit acolo unde era nevoie sa tac.
386. Stiind ca multa vorbire este scaun al slavei desarte, totusi nu am încetat de la multa vorbire cea cu lauda de sine si de la vorbirea cea desarta.
387. Neavând dragoste fata de aproapele, nu m-am silit cu toata puterea de a mângâia pe cei întristati, de a învata pe cei nestiutori si de a apara pe cei nedreptatiti.
388. Din cauza nepasarii si a cutezantei de sine, nu m-am silit cu toata puterea de a fugi si de a ma feri de locurile acelea unde se râdea, se glumea si se spuneau desertaciuni.
389. Am fost stapânit si de aceste patimi: uitarea, neevlavia, iutimea, amaraciunea, înfurierea, ura de oameni, pomenirea de rau, osândirea, întristarea de suflet, îndoiala, lasitatea, rivalitatea, împatimirea, afectiunea pentru cele pamântesti, nebarbatia, nemultumirea fata de Dumnezeu si de oameni, cârtirea, clevetirea, înfumurarea, parerea de sine, mila de sine, crutarea de sine, îndreptatirea de sine, trufia, îngâmfarea, iubirea de stapânire, iubirea de a porunci, iubirea de aratare, dorinta de a placea oamenilor, nerusinarea, înselaciunea, ironia, duplicitatea, îndoiala, ratacirea gândurilor, iubirea de slava, iubirea de argint, iubirea de placeri trupesti, iubirea de sine, care este maica si radacina tuturor rautatilor.
390. De asemenea, am fost stapânit si de aceste patimi: hula, blasfemie, semetie, împietrirea inimii, nesupunere, bârfa, defaimare, amagire, nebunie, neînfrânare,
nepricepere, nestiinta,
iesire din minti,
aiureala, salbaticie, toropeala, negrija de cele bune, greseala de fiecare clipa, risipa, zgârcenie, cunostinta mincinoasa, odihna trupeasca fara de
trebuinta,
moleseala, rautate, nepasare, putina credinta, slujirea la multe patimi, înaltare, amagire, cutezanta, întristare, grairea împotriva, fatarnicie, prefacatorie, curiozitate, învoirea cu pacatele cele patimase ale sufletului si deasa cugetare la ele.
Pe lânga acestea mai am si alte pacate de care nu îmi aduc aminte sau nu îmi dau seama de ele ca sunt pacate. De toate acestea numai eu sunt vinovat, pentru

care îmi pare rau si din toata inima ma caiesc si ma voi cai. Deci, iarta-ma, parinte, si canon sa-mi rânduiesti, ca de aici înainte, cu ajutorul lui Dumnezeu, cu rugaciunile Maicii Domnului, cu ale tuturor Sfintilor si cu rugaciunile sfintiei voastre, vreau sa pun început bun.

PACATELE ÎMPOTRIVA CELOR 10 PORUNCI

La porunca 1-a gresesc:

Cei fara de Dumnezeu;
Cei cu multi dumnezei;
Cei ce se leapada de pronia lui Dumnezeu si cred în noroc, în superstitii, ursitori, fermecatori, vrajitori, descântatori, eretici;
Cei ce se nadajduiesc spre sine si spre alti oameni;
Cei care se deznadajduiesc de mila lui Dumnezeu;
Cei care se hotarasc de a pacatui pâna la moarte si a nu se pocai;
Cei ce urasc pe Dumnezeu si se leapada de El;
Cei care ispitesc pe Dumnezeu si cer de la El minuni fara de nevoie;
Cei care fura lucruri sfinte si bisericesti;
Cei care cumpara cu bani darul lui Dumnezeu;
Cei care se lenevesc si nu voiesc a învata tainele credintei celei dreptmaritoare;
Cei care citesc cartile eretice si care se împartasesc cu nevrednicie cu Sfintele si Preacuratele Taine ale lui Hristos.

La porunca a 2-a gresesc:

Cei care se închina zidirii în locul Ziditorului;
Cei care prin împatimirea catre materie slujesc zidirii în locul Ziditorului, asa cum sunt iubitorii de argint, desfrânatii, lacomii cu pântecele, pe care Apostolul îi numeste închinatori de idoli, zicând: Omorâti madularele voastre cele de pe pamânt: desfrânarea, iubirea de argint si lacomia, care este slujire de idoli (Coloseni 3, 5) si carora dumnezeul lor este pântecele (Filipeni 3, 19);
Toti câti au evlavie fatarnica;
Cei care cred în viziuni si în vedenii desarte si înselatoare;
Toti iubitorii de dezmierdari, care iubesc chipurile si idolii patimilor cu mintea si cu inima lor.

La porunca a 3-a gresesc:

Toti hulitorii, cei ce jura strâmb si pun pe altii sa jure;
Cei ce zic „zau” sau „Dumnezeu stie”;
Cei ce fac fagaduinte bune si le calca;
Proorocii cei mincinosi, dascalii cei mincinosi, ereticii;
Cei ce fac glume cu cuvintele Sfintei Scripturi;
Cei ce hulesc si cârtesc împotriva lui Dumnezeu la

necazuri si la suparari;
Toti care nu sufera cu rabdare si multumire bolile, necazurile, pagubele si alte încercari care le vin prin îngaduinta lui Dumnezeu;
Toti care hulesc adevarul si Sfintele Scripturi si zic ca în Scriptura se afla basme si alte neadevaruri.

La porunca a 4-a gresesc:

Toti care nu merg regulat la Sfânta Biserica în ziua Duminicii, întru care a mutat Dumnezeu sâmbata cea veche.
Cei ce lucreaza în Duminici si sarbatori;

Cei ce praznuiesc pagâneste si nu crestineste si se duc în Duminici si sarbatori la cârciumi, la baluri, la jocuri, la filme nepermise, la scrânciob, la jocuri de noroc;
Toti pastorii duhovnicesti care nu învata poporul în zile de Duminici si sarbatori, din Sfânta Evanghelie si din alte învataturi ale Sfintei Scripturi.

La porunca a 5-a gresesc:

Toti copiii care nu cinstesc si nu asculta pe parintii lor;
Cei care nu asculta de parintii lor duhovnicesti, de arhierei, de duhovnici, de dascalii Bisericii;
Toti supusii care nu asculta de stapânii si conducatorii tarii lor;
Toti parintii trupesti si duhovnicesti care nu se îngrijesc de fiii lor trupesti si duhovnicesti;
Barbatii care nu îngrijesc trupeste si sufleteste de femeile lor si femeile care nu asculta de barbatii lor când aceia le învata pe ele cele bune.

La porunca a 6-a gresesc:

Toti care omoara pe altii cu mâna lor sau prin alte mestesuguri, sau prin pâra si clevetire;
Toti care omoara sufleteste pe alti i, precum sunt ereticii si învatatorii cei mincinosi;
Cei ciumati care molipsesc pe altii în vremea ciumei sau holerei sau a altor boli molipsitoare;
Cei care se arunca în primejdie de moarte fara de socoteala si se omoara singuri în orice fel;
Femeile care omoara pe pruncii lor si cei cele ajuta pe ele la acest mare pacat;
Toti cei care fac sminteala prin pilda vietii lor celei rele;
Toti care se bucura de raul si primejdia aproapelui lor;
Toti care zavistuiesc si se mâhnesc pentru binele si sporirea aproapelui lor;

La porunca a 7-a gresesc:

Toti câti preacurvesc cu femei straine, maritate sau nemaritate;
Monahii care au cazut din fagaduinta;
Cei ce se sulemenesc cu scopul de a atrage pe altii în cursa desfrânarii;
Cei ce au cazut în desfrânare duhovniceasca (eres);
Toti câti au îndemnat pe altii sa pacatuiasca, i-au ajutat sau i-au sfatuit prin scrisori si prin alte mijloace spre pacatul desfrânarii.

La porunca a 8-a gresesc:

Toti furii, tâlharii, rapitorii cei ce iau cu sila lucrurile sau viata altora;
Toti care fura din averea altora;
Toti negustorii care fura cu viclesug prin cumpene nedrepte si înseala la cântar;
Toti care cumpara lucruri de furat stiind aceasta;
Toti care iau amanet lucru strain si îl strica sau nu-l dau înapoi în starea în care a fost;
Toti care fura prin acte false de la stat, de la Biserica sau de la oricine;
Cei ce lucreaza cu viclesug si cu nepasare la lucrul aproapelui si îl fac în paguba în loc de folos;
Toti care nu platesc, cât s-au învoit, la cei ce le-au lucrat;
Toti câti amesteca cele bune cu cele rele (cum ar fi vinul curat cu apa, laptele cu apa, smântâna cu lapte, mierea cu zahar, semintele de grâu cu alte seminte, cu corpuri straine, spre a trage mult la cântar s.a.m.d.).
Cizmarii, croitorii, lemnarii, cojocarii si alti meseriasi

care fac lucrul rau sau fura din materialul care li s-a încredintat, spre a face lucrul cerut.
Toti care muta gardul sau hotarul s.a.

La porunca a 9-a gresesc:

Cei ce marturisesc strâmb asupra altora;
Cei ce jura strâmb spre paguba altora;
Cei ce primesc si se învoiesc cu minciunile mintii, adica cu pareri gresite asupra altora;
Cei ce râd de sluteniile si neajunsurile firesti ale altora;
Cei ce îndeamna pe altii sa jure strâmb;
Cei ce clevetesc pe fratii lor si îi pârasc pe ei la altii spre a le face rau sau paguba sau necinste;
Judecatorii care luând mita judeca strâmb;
Toti cei care spun minciuni sau îndeamna pe altii sa spuna minciuni sau sa jure strâmb;
Toti care din zavistie pun piedica altora care au dregatorii spre folosul de obste al poporului.

La porunca a 10-a gresesc:

Toti care poftesc lucru strain, ca de exemplu: femeie, casa, tarina, bou, sluga, slujnica, haine, avere si toate câte sunt ale aproapelui.

Din cele zece porunci, patru învata dragostea si datoriile noastre fata de Dumnezeu, iar celelalte sase porunci învata dragostea si datoriile noastre fata de aproapele. Din acestea sase, primele cinci opresc pacatul cu lucrul: cinsteste pe tatal si pe mama, sa nu ucizi, sa nu desfrânezi, sa nu furi, sa nu marturisesti strâmb împotriva aproapelui, iar porunca a zecea este cea mai subtire, caci opreste pacatul spre a nu se face nici cu gândul si nici cu pofta. Cu alte cuvinte aceasta porunca scoate pacatul din radacina lui.

Aceasta sfânta porunca ne învata pe noi si ne porunceste sa ne pazim inima noastra de poftele si gândurile cele rele care izvorasc din ea, caci dupa cuvântul Domnului: Din inima ies gânduri rele, ucideri, adultere, desfrânari, furtisaguri, marturii mincinoase, hule (Matei 15,19). Si în alt loc zice: Cel ce cauta la femeie cu pofta, a si preacurvit cu ea în inima sa.

Dumnezeiescul Ioan Gura de Aur zice: „Precum flacara aprinde pe trestie, asa pofta aprinde pe suflet. Precum fumul întuneca si vatama ochii, asa pofta întuneca si orbeste mintea". Si iarasi zice: „Radacina a preacurviei este pofta cea neînfrânata".

Cuvânt pentru Spovedanie

Din frica de Dumnezeu vine mustrarea de constiinta:

,,Mai, nu este bun ce fac eu! Ma marturisesc si las pacatul". Caci suparam pe Dumnezeu în tot chipul. De aceea vreau sa va spun, cât vom putea, sa fim atenti, cu bagare de seama. De vezi ca te mustra cugetul, nu lasa!

Du-te la marturisire si nu mai face pacatul! Cât de bun este Dumnezeu ca ne primeste la pocainta! Ca de n-ar fi pus între noi si El Taina Spovedaniei, nimeni nu s-ar putea mântui. Ca zice Evanghelia: Nimic necurat nu va intra în Împaratia Cerurilor. Nimeni fara marturisire nu se poate mântui. Ca acolo este atâta sfintenie si curatenie! Cum sa intre în Rai omul pacatos? Ce? Daca ai o camasa si se murdareste, n-o mai speli? Sau o haina, când se umple de noroi, nu zici: „Ia s-o spal, ca s-a murdarit"? Asa sa faci si cu sufletul. Spalare prin

pocainta si spovedanie si parasirea pacatelor.
A pus Dumnezeu pocainta. Este al doilea Botez. Te-ai marturisit, te-a dezlegat preotul, sa nu mai faci pacatul. Fa oleaca de canon si te-ai curatit. Când simti ca iar ai mai gresit, du-te iar la spovedanie. Când vedeti în casa voastra ca a slabit cineva: tata, mama, sora, copilul, nora, oricine ar fi, si vezi ca-i bolnav tare, nu aduce întâi doctorul! Doctorul este un bolovan de pamânt ca si mine. Eu mor acum, el moare mâine. Ai vazut vreun doctor de 500 de ani? Cum sa moara, daca are si injectii si pastile si-i doctor? Cum sa moara? Dar când a sosit clipa, toti ne ducem.
Stalin avea mii de doctori lânga el si când i-a venit ceasul, l-a luat dracul! N-au putut doctorii sa-l scape. Mai mare grija sa ai de suflet, decât de trup, ca sufletul este nemuritor. Sufletul este mai scump decât toata lumea, cum zice Mântuitorul: Ce va da omul în schimb pentru sufletul sau? Chiar daca ar câstiga toata lumea ce folos daca îsi va pierde sufletul sau? Ada întâi preotul, ca el a luat putere de la Hristos: Ce va dezlega preotul pe pamânt, va fi dezlegat si în cer. Si zi-i: „Parinte, vino si spovedeste dupa carte pe mama, pe tata, copilul sau fata sau nora sau ginerele”.
Omul, când a slabit tare, nu mai tine minte ce pacate a facut. El uita, daca-i chinuit de boala si-i ametit de cap; dar îl poti spovedi chiar daca nu poate vorbi, ci numai daca aude. Si daca aude, preotul îl întreaba, si el, daca a facut pacatul, face semn ca „Da”. Daca n-a facut, face semn ca „Nu”. Dar daca i s-a legat limba si si-a pierdut si cunostinta, nu-l mai poti marturisi ca el nu mai stie nimic.
De aceea nu astepta, Doamne fereste, sa cada omul în coma. Sau cum a patit nu de mult o femeie cu barbatul ei care zicea: „Nu aduce preotul ca doar eu nu mor!”. „Dar esti slab, mai Ioane”. „Nu aduce preotul acum!”. Si în noaptea aceea a murit nespove dit de douazeci de ani. Vedeti cum l-a înselat diavolul sa nu aduca preotul? Dar ce, preotul vine cu moartea la tine? Vine cu Preacuratele Taine. Si Hristos este Viata lumii! Vine cu Viata, cu învierea si cu Dumnezeirea lui Iisus Hristos sa te vindece si sa-ti dea sanatate!
Iata, vine de la Dolhasca, dintr-un sat, o femeie de 63 de ani, slaba, necajita, cu sora ei, cu ginerele si cu fata, cu o masina. Îmi spunea ca barbatul ei n-a fost la biserica de când s-a însurat, de 43 de ani. Nu mai asculta de Dumnezeu; înjura, fuma, era betiv si desfrânat si nu credea în nimic. Numai cu tigara în gura statea. Sotia era plecata la o fata maritata acolo în sat. El a venit de la crâsma, beat, cu tigara în gura si s-a culcat cu tigara aprinsa. De la tigara s-a aprins casa si a ars omul plin de pacate. Numai câteva oase i-au mai gasit.
Ai auzit cum moare omul pacatos? Ce spune Apostolul Pavel? Al carui sfârsit va fi dupa faptele lui. Patruzeci si trei de ani n-a fost în biserica, nu s-a spovedit si nu s-a împartasit. Si acum a ars cu tigara în gura! De la focul acesta s-a dus în focul cel vesnic. Aici a luat arvuna muncii celei vesnice. L-a ars Dumnezeu de viu pentru pacatele lui, ca sa arda în veci, cum spune Mântuitorul: Unde focul lor nu se stinge si viermele lor nu doarme. Asa moare pacatosul. Ai auzit ce spune în Psaltire? Moartea pacatosului este cumplita.
Si a venit femeia sa-l puna la slujbe.
,,Matusa - i-am zis -, daca îmi dai munti de aur, de aici pâna la Bucuresti, nu-l pot pune la slujbe!”. Si i-am citit

din Pravila Mare, unde scrie: „Cine moare din betie, ca si cel care moare spânzurat ”. O murit din betie, e ca si cum s-ar fi spânzurat, si-a facut sama. Si n-am putut sa-l pun la nici o slujba. Pentru ca o patesc si eu. Canoanele Bisericii ma opresc si cade si pe cei vii ai lui.

ANEXA

*

Cine pune apa în vin si-l vinde, sa nu se împartaseasca 5 ani si 66 metanii pe zi.
Ascultatorul la ferestre un an sa nu se împartaseasca si sa faca câte 15 metanii pe zi.
Femeia care a pierdut copilul fara de voie se canoniseste un an. Femeia care desfrâneaza si îsi omoara fatul în pântece, 10 ani. Femeia care va bea ierburi ca sa nu nasca copii, 7 ani si câte 200 de metanii pe zi.
Mireanul care va blestema si va huli, acela se canoniseste un an sa nu se împartaseasca, sa faca post, metanii si milostenii.
Cei care s-au casatorit cu nunta nelegiuita sa cada sub canon 7 ani, fireste dupa ce s-au despartit de acea însotire. Cine îsi va însura copiii în alta credinta, sa aiba canon 5 ani. Cei care se casatoresc fara voia parintilor lor, traiesc în curvie, iar împacându-se cu parintii lor, se vor canonisi 3 ani.
Nunta întâi este lege, a doua este iertare, a treia este calcare de lege. Casatoria a doua nu se binecuvinteaza cu cununie (pe cap), ci se canoniseste 2 ani a nu se împartasi, iar a treia casatorie 5 ani. La aces te nunti, preotul sa nu manânce.
Cel ce cleveteste, un an sa nu se împartaseasca.
Curvarul va fi neîmpartasit 7 ani. Cel ce a prea-curvit 15 ani. Cel ce va umbla cu femeia sa peste fire, 15 ani. La fel si pe femeie, de va fi fost cu voia ei; iar de va fi fost cu sila, mai putin.
Femeia care a fost siluita [violata] de barbat, si viata ei dinainte era cinstita, sa nu se afuriseasca; iar daca viata ei era necinstita, sa se afuriseasca.
Cel care a siluit fata minora, 12 ani.
Curvia cu dobitoace. Cei ce au pacatuit înainte de a împlini 20 de ani, sa nu se împartaseasca 20 de ani. Cei care dupa 20 de ani, având si femei, 30 de ani. Iar daca unii, fiind casatoriti au pacatuit, având peste 50 de ani, numai la iesirea din viata. Celui ce a pacatuit cu dobitoace i se va aplica 15 ani, daca se va marturisi singur.
Cine va gresi cu nasa-sa, 9 ani sa se pocaiasca si sa faca 150 de metanii pe zi. Cine cu fina-sa ce a botezat -

*

Aceasta „Anexa" se doreste a fi un ajutor celui care se spovedeste în a-si cunoaste mai bine gravitatea pacatelor, stiind ca Prea Cuviosul Parinte Arhimandrit Cleopa Ilie tinea foarte mult la respectarea Sfintelor Canoane si a învataturilor Sfintilor Parinti. La redactarea ei s-au folosit:

îndreptarea Legii,
Târgoviste, 1652,
Pidalionul, tiparit la Manastirea Neamt în 1844, Molitfelnic, editia 1937, Pravila cea Mica, de arhimandrit Nicodim Sachelarie, Seminarul Monahal Cernica - Ilfov, 1939.

o, 12 ani si metanii 300 pe zi. Cine a curvit cu mama logodnicii lui, 14 ani si nunta sa nu se faca. Cine a curvit cu soacra, 15 ani si în toate zilele câte 160 de metanii. Cine va curvi cu cumnata, 11 ani. Femeia cu doi frati, 11 ani. Cine pacatuieste cu mama vitrega, 12 ani. De se va întoarce fiul spre mama sau tatal spre fiica, 20 de ani sa se pocaiasca si în toate zilele sa faca câte 366 de metanii. Cine a pacatuit cu sora sa, 12 ani. Cu vara sa primara, 10 ani; cu vara a doua, 9 ani. Cine va curvi cu calugarita, 9 ani si 150 de metanii pe zi.

Cel ce a facut pacatul malahiei se canoniseste 40 de zile, mâncând mâncare uscata si facând câte 100 de metanii pe zi, iar de nu vor putea sa manânce sec, atunci sa nu se împartaseasca un an si sa faca în fiecare zi 50 sau 100 de metanii. Iar de vor face malahie între dânsii, atunci sa manânce sec 80 de zile sau sa nu se împartaseasca 2 ani si câte 50 metanii.

Onania este pacatul care-l fac doi soti, care întrebuinteaza mijloace de a nu face copii (Facere 38, 9-10). Acest pacat se canoniseste ca malahia si avortul, pâna la vindecare, caci fara îndreptare nu exista iertare. Pe cei ce fac acest pacat Dumnezeu îi pedepseste asa: li se întuneca mintea si se îmbolnavesc sufleteste, devin nervosi, le tremura mâinile si trupul, au visuri îngrozitoare, li se nasc copii slabi si bolnavi, îmbatrânesc mai repede si mor rau.

Cei care au casa de toleranta sa se afuriseasca, iar daca nu se pocaiesc, nici darurile lor sa nu se primeasca, nici în cimitir sa nu se îngroape când vor muri. Ei se canonisesc ca si preacurvarii, 15 ani.

Cei care iau dobânda nu se cuvine a fi împartasiti, daca staruiesc în nelegiuirea lor.

Fumatul se canoniseste la fel ca luxul si jocul de noroc, 1-3 ani.

Gomoria se pedepseste la fel ca sodomia si uciderea de suflete, pâna la 20 de ani.

Cine are vrajba asupra cuiva, sa nu fie primit la Biserica, nici prescurile lui, pâna ce nu va face pace, ca rugaciunea lui se preface în blestem.

Jocul de noroc, sub orice forma, si cu orice scop, se canoniseste la fel ca furtul si uciderea.

Jocul la nunti sau petreceri de orice fel, 1-3 ani.

Nici un mirean sau cleric sa nu joace zaruri, table, carti, ghioc, dame sau alte jocuri de acest fel, iar de va face acestea, clericul sa se cateriseasca, iar mireanul sa se afuriseasca.

Se opreste cu desavârsire a se face mimi si teatre ale acestora, precum si privirile jocurilor de pe scena, stadioane. Cei care nu se supun acestui canon, sa se afuriseasca.

Calcatorii de juramânt (la tribunal) vor fi necuminecati 10 ani. Cel ce jura strâmb ca sa ia bunurile altuia, 3 ani sa faca post, metanii si milostenii si sa întoarca neaparat bunurile luate.

Cine manânca sânge de animal, 2 ani sa nu se împartaseasca.

Cel care tine mânie, un an sa nu se împartaseasca si 150 metanii pe zi.

Minciuna usoara, fara gând de a face rau, se canoniseste ca si defaimarea, un an.

Jefuitorul de morminte 10 ani va fi neîmpartasit. Cei care ard trupurile mortilor, 20 de ani.

Cine nu va posti cele patru posturi, miercuri le si vinerile de peste an, fara a fi împiedicat de slabiciune

trupeasca, sa se afuriseasca.
Cel care va mânca carne, oua sau brânza în Postul cel Mare sau miercurile si vinerile de peste an, 2 ani sa nu se împartaseasca. Cine manânca carne în lunea brânzei sau cine manânca brânza în lunea dintâi a Postului Mare, 4 ani sa se pocaiasca si 300 de metanii pe zi. Cine se va spurca din nestiinta în Postul Mare, un an si 36 de metanii pe zi.
Cine rapeste si ia al strainului cu nedreptate 5 ani si câte 100 metanii pe zi (cu conditia sa întoarca ce a rapit).
Cel ce s-a întinat în somn cu patima scurgerii, se înlatura o zi de la împartasire, sa se spele, sa-si schimbe acoperamântul trupului, sa zica Psalmul 50 si sa faca 49 de metanii; iar cel ce s-a întinat, fiind treaz cu trupul, se înlatura de la împartasire 7 zile, zicând în fiecare zi Psalmul 50 si câte 49 de metanii.
Femeile care se afla în scurgerea de sânge obisnuita lor, nu pot intra în biserica pâna la 7 zile, nici a se împreuna cu barbatii lor, nici a sarata Sfintele Icoane, nici a lua anafora ori aghiasma, dar pot a se ruga si a citi sfintele carti. De se va afla în Biserica si va simti ca-i vine aceasta scurgere, sa iasa afara, iar de se va rusina si nu va iesi, atunci sa primeasca canon; de a luat si anafora, sa primeasca canon mai greu. Femeile care zamislesc copii în aceste 7 zile vor naste copii bolnavi sau copii care se vor îmbolnavi dupa nastere cu boli care nu au leac.
Cel ce a ucis de voie si dupa aceasta s-a pocait, va fi neîmpartasit 20 de ani; cel ce a ucis fara de voie, 10 ani; cel ce ucide în razboi, 3 ani.
Omul mirean de se va îmbata si va vomita, sa nu se împartaseasca un an si 12 metanii pe zi.
Cel ce se supune vrajitoriei (descânta) se va canonisi cu timpul ucigasului (20 de ani).
Cine ia mana grâului, a dobitoacelor, sau altceva dintre acestea sa aiba pocainta 4 ani si câte 100 de metanii pe zi. Cei ce se adreseaza prezicatorilor, ca sa afle ceea ce ar voi, se canonisesc 6 ani. Daca vor starui în acestea, sa se lepede de tot de la Biserica.
Preotul care deschide sfintele carti, sa se cate-riseasca, iar mireanul sa se afuriseasca.
Cei care practica yoga, bioenergie, radiestezie sau altceva asemanator acestora (care accepta reîncarnarea sau destinul), sa se supuna canoanelor pentru vrajitori, pâna la îndreptare.
Sinuciderea este un pacat împotriva Duhului Sfânt, care nu poate fi iertat nici în lumea aceasta, nici în cealalta. Unuia ca acestuia nu i se pot face nici un fel de slujbe. Fac exceptie cei care sunt bolnavi mintal (schizofrenicii) si cei demonizati.
Nici un cleric nu poate dezlega pe cel legat de altul, decât numai daca cel ce a legat a murit, sau a fost legat pe nedrept si în urma judecatii facute, sinodul sau episcopul a hotarât sa fie dezlegat. Oricare barbat sau femeie de îsi va lasa duhovnicul sau, fara oarecare vina, si se va spovedi la altul, sa se desparta de Biserica împreuna cu cel ce l-a primit pe dânsul.
Pentru cei ce se pocaiesc în curatenie si cu sârguinta îsi chinuiesc trupul se scurteaza timpul de pocainta, dupa masura înfrânarii. Adica, daca cineva ar primi sa nu bea vin în zile rânduite, se scade un an din canonul prevazut de Parinti pentru greseala lui. Daca promite sa nu manânce carne un timp, se scade înca un an. Iar daca vrea sa nu manânce brânza, oua, peste sau

untdelemn, pentru fiecare din aceste abti neri se scade
câte un an. Tot asa si pentru o alta nevointa (metanii,
post, milostenie) [Vezi Sfântul Ioan Ajunatorul].